

„...napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.“ Lk 21,28

Adventus Domini

Co může mít loď společného s Adventem a Vánoce?

Lodě jsou dlouho na cestách, ale jednou doplují do přístavu. Advent znamená příchod, příjezd. A ten se očekává stejně jako příjezd lodě. Lodě ukrývají tajemství, které hned nevidíme. K tomu je potřeba, aby byly vyloženy. Advent byl a může být časem tajemství. Příchod Ježíše je spojen s tajemstvím. On sám je Tajemství Boží, i když si myslíme, že mu rozumíme.

Lod' je dávný symbol spojený se záchranou, životem a mateřstvím. Pro mystiky středověku byly mnohé věci našeho světa podobenstvím pro duchovní život a věčnost. Pro Johannese Taulera (1300-1361) byla loď symbolem pro Marii, jež požehnána, „obtěžena“ přináší světu Krista. Daniel Sudermann, učitel a kněz, objevil v knihovně před více než 400 lety starou adventní píseň „Es kommt ein Schiff geladen“, která nás přivádí do myšlenkového světa středověkých mystiků. Z jejího obsahu se dovídáme, že „po okraj naložená loď přiváží vzácný poklad, Božího Syna. Její hnací silou je láska, stěžeň je Duch Svatý. Kotvu má na zemi, Boží slovo se chce stát tělem“.

Lod' přijíždí zpoza horizontu, z dále, ale přijíždí k nám. Přiváží drahocenný poklad, jenž si žádný člověk nesmí vzít sám, ale každý jeden jej může přijmout. A o to v Adventu a o Vánocích jde: abychom „vzácný poklad, Božího Syna plného milosti“ přijali. Aby u nás zakotvil. Aby se každý den v nás nově zrodil. Jsme místem, kde Boží slovo chce nabrat tělesnou podobu, tak jako u Marie.

Požehnaný prosinec přeje P. Daniel

ČTVRTKY V KLUBU DCB

13. prosince: FR pastorační 20 hod.

20. prosince: biblická hodina v 19.30

SETKÁVÁNÍ NAD TÉMATY

bude první úterý v prosinci (4. 12.) od 19 hod. v klubu DCB

téma: Rok víry - 50 let od 2. Vatikánského koncilu

NEŠPORY

KAŽDOU ADVENTNÍ NEDĚLI slavíme v kostele Sv. Rodiny v 18:30 LITURGII HODIN – nešpory, po nich případně proběhne OBRAZOVÁ MEDITACE, nebo jiný duchovní program.

ADVENTNÍ RORÁTY

Od PONDĚLÍ do PÁTKU se konají roráty v 6 hodin ráno v klášterní kapli!

V SOBOTU slavíme roráty při světle svíček a za zpěvu staročeských rorátních písní v 7 hodin v kostele Sv. Rodiny.

Všichni jsou srdečně zváni! (rorátní písně budeme zpívat i při nedělních bohoslužbách)

„ZPOVĚDNÍ DEN“

Svátost smíření (svátost uzdravení) budeme s ostatními kněžími vysluhovat ve středu 19. prosince od 16:00. Po přečtení Božího slova, zamyšlení a samotné zpovědi budeme slavit Eucharistii v 19:00.

Z NAŠÍ FARNOSTI

LETOŠNÍ SVATOMARTINSKÝ PRŮVOD

Svatomartinský průvod se u nás koná skoro 15 let a každý rok se v něm určité věci opakují: na začátku je promluva našeho pana faráře, pak průvod v čele se sv. Martinem dojde ke kostelu sv. Martina, kde se odehrává tzv. Svatomartinský orloj (to jsou čtyři postavy světců, které se objevují ve vikýři kostelní věže a lidé si vyslechnou jejich krátký životopis) a na konec se průvod odebere na pláň před obecním úřadem, kde se koná ohňostroj a závěrečné pohoštění účastníků. Uprostřed tohoto rámce se však mnoho věcí, situací a osob mění nebo není vidět. Řekl bych, že každý náš průvod má takové své anděly... A právě o nich bych se chtěl dnes zmínit...

Asi nikoho z letošních účastníků průvodu nenapadlo, že postavy orloje, které se před nimi objevují, stojí na úplně novém stupínku, který den předtím po několik hodin do nejmenších detailů proměřoval, sestavoval a upevňoval jeden z andělů - pan Vítek. Samotný orloj pak kromě jeho postav, které ztvárňovali Jana, Markéta, Michala a Vojta, skrýval další dva anděly, Petru a Terezku, které otevíraly a zavíraly okenice, pomáhaly světcům vystupovat a sestupovat z okna a vůbec zajišťovaly veškeré logistické zázemí.

Každým rokem také přichází k sv. Martinovi před začátkem průvodu další anděl - paní Hoffmanová, která vždy přinese nějaké dobroty se slovy: „To je pro vás, kteří to tady připravujete...“. Dalším andělem, který doplnil naše energetické rezervy byl Martin, který donesl sladké věnečky se slovy: „Šel jsem náhodou kolem cukrárny a řekl jsem si, že sem něco přinesu...“. Jiný anděl - Michal se přihlásil v neděli po mši, jestli by nebyl potřeba někdo na orloj - a zrovna byl...!

V posledních letech jsem také občas bezradný v tom, jaké postavy do orloje zvolit... Letos jsem původně chtěl vymyslet fiktivní příběhy současných lidí, kteří by byly svými osudy

blízké této době. Několik dní před průvodem však do toho zasáhl další anděl Vojta, který mi řekl: „To by chtělo příběhy skutečných lidí - vím dokonce o úžasném příběhu jednoho uzdraveného narkomana...“ a tak se zrodil nápad představit několik lidí současnosti žijících s velkou odvahou a láskou k Bohu i bližním.

Touto cestou bych chtěl tedy všem těmto „andělům“ poděkovat, ale i těm, kteří se našim očím tak skrývali, že nebyli vidět a přesto byli na svém místě a ve svůj čas tam, kde měli být a třeba konali tu nejmenší věc ale s velkou láskou (jak říká M. Tereza) a to úplně stačí.

David Ž.

K HOMILII ING. PAVLA MRÁČKA - O MILADĚ HORÁKOVÉ

Rád bych reagoval na homilii pana jáhna ing. Mráčka, kterou pronesl při dětské bohoslužbě v neděli 18. 11. 2012. V promluvě byla totiž vyslovena informace, že Dr. Milada Horáková, pozdější politička zavražděná komunisty v roce 1950, se 3. 11. 1918 jako sedmnáctiletá dívka podílela na stržení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí a že dokonce přehodila smyčku lana kolem krku Panny Marie. V této souvislosti zazněla myšlenka, že na obou koncích pomyslného provazu života M. Horákové byla smyčka. K této myšlence bych si dovolil několik následujících poznámek:

1. Rovněž se zajímám o problematiku Mariánského sloupu. Nenašel jsem však žádný záznam, který by přímo dokládal účast Milady Horákové na stržení Mariánského sloupu. Např. přímo na webových stránkách Společnosti pro obnovu MS je velmi podrobný, ze tří zdrojů doložený popis celé události a o Miladě Horákové (a dokonce ani o smyčce kolem krku Panny Marie) tam není ani slovo. Informace, že na Staroměstském náměstí byla a účastnila se stržení, se předává většinou jako „lidová tradice“, která, pokud by byla jediným zdrojem, nemůže být používána jako základ ke kategorickým tvrzením. Pokud však nějaký důkaz existuje, rád se s ním seznámím.
2. Ve výše uvedeném kontextu považuji za zcela nekorektní dávat do souvislosti justiční vraždu Milady Horákové komunistickým režimem s její údajnou aktivitou 3. listopadu 1918. Nebylo by to korektní ani v případě, kdyby tato její aktivita byla dokázána.
3. Dr. Milada Horáková navíc později opakovaně prokázala osobní statečnost tváří tvář dvěma nejhroznějším totalitám 20. století. Mnohým lidem může být vzorem. Také katolíci by si jí měli vážit, přestože vystupovala v jiných souvislostech proti katolické církvi zejména v otázkách majetkových. K tomu bych si závěrem dovolil přiložit citaci z pera Jiřího Zajíce, známého katolického publicisty.

Jiří Zajíc konkrétně píše:

„Je nepochybné, že Milada Horáková jako politička (stala se jí až po 2. světové válce - do té doby se angažovala v ženském hnutí) patřila k "levici" - např. poměrně výrazně se angažovala v prosazení zákonů zabavujících církvi (katolické) majetek. Obecně je však třeba připomenout, že být "levicovým" (nikoliv komunistou) není samo o sobě žádná mravní ani

intelektuální diskvalifikace.

Co je ovšem stejně tak nepochybné - a pro debatu z křesťanského hlediska daleko nejpodstatnější - je jak ona sama chápala svůj život jako matka, manželka a politička. Svědectví - a to svědectví strhující - o tom přináší její dopisy z vězení (většina z nich nebyla nikdy odeslána a teprve v roce 1990 byly nalezeny v archívu pankrácké věznice a následně knižně vydány).

*Z těch svědectví je jasné (a potvrzovala to i její dcera po návratu z exilu), že
- Milada Horáková byla jako matka i manželka obdivuhodná (a pro většinu dnešních žen nedostižný příklad)*

- Milada Horáková chápala svůj protinacistický odboj stejně jako svůj konflikt s komunistickým režimem jako cestu, v níž naplňuje Boží vůli. To, co jí v posledních týdnech nejvíc tanulo na mysli, bylo právě to, aby jednala v souladu s Boží vůlí:

,Když jsem se vrátila v roce 1945 z nacistických kriminálů a měla jsem rozhovor v československém evangelickém sboru, řekla jsem: V těch nejtěžších chvílích, v terezínských kobkách jsem poznala, kdo je Bůh, a pocítila jsem, že mne přijal. Nyní to vím určitě. I vy se opřete o víru v něho, štít a pavězu nejmocnější. Jsem pokorná a odevzdaná do vůle Boží. Tuto zkoušku mi určil a já jí procházím s jediným přáním, abych splnila zákony Boží a zachovala své čestné lidské jméno. – Nelitujte mne. Žila jsem plný, opravdový život. Poznala jsem jeho tvrdost, ale i jas slunce. Jsem zaň Bohu neskonale vděčná.‘

Navíc jsem mohl vidět a slyšet z dobových dokumentů její vystupování před zločineckým komunistickým soudem (před nímž se téměř všichni zcela vzdávali své lidské důstojnosti), a tváří v tvář tomu dokážu jedině: s hlubokou úctou a vděčností Miladě Horákové poděkovat. A přát si, aby i dnes byly mezi námi takové ženy.“ Jiří Zajíc

<http://www.christnet.cz/diskuse/prispevek.asp?zobraz=149523>

Petr Boukal

KAMNA U SV. MARTINA

Dnes - ve čtvrtek 29. listopadu byla „slavnostně“ spuštěna nová kamna v zákristii kostela sv. Martina! Chci moc poděkovat VŠEM, kteří JAKOUKOLI částkou v průběhu několika posledních týdnů na tato kamna přispěli! Dohromady to činilo 17 845,- Kč!!!

TAKŽE TATO KAMNA JSOU I VAŠE!

PŘIJĎTE SE K NIM OHŘÁT AŽ NĚKDY PŮJDETE KOLEM

a bude Vám třeba zrovna zima!

A my, kteří se tam scházíme pravidelně (děti na katechezích ve čtyřech skupinách, společenství mládeže, katechumeni, biřmovanci, snoubenci, společenství dospělých a další...), se těšíme, že se DÍKY VÁM u Martina už nebudeme trást zimou :-)

D. Ž.

ADVENTNÍ KALENDÁŘE pro děti

Pro ty, kdo by hledali nějaké adventní materiály pro děti, zde nabízíme několik možností:

<http://deti.vira.cz/Omalovanky/Adventni-kalendare>

<http://www.pastorace.cz/Tematicke-texty/Adventni-kalendare-aj.html>

<http://www.kanan.cz/adventc.htm>

Motto: Pastorační rady mohou a mají být zřizovány jen za tím účelem, aby jejich činnost podporovala a vedla k účinné evangelizaci společnosti, duchovnímu oživení a povznesení farností a tím sloužila k větší slávě Boží.

Čl. (2) úvodu stanov pastoračních rad Arcidiecéze pražské.

- 1) Pí Svatošová přednesla zájem některých farníků o přednášky týkající se Katechismu katolické církve a II. Vatikánského koncilu. Téma se bude probírat od 4. 12. v rámci pravidelných seminářů vždy první úterý v měsíci.
- 2) Letos jako i loni budou během adventu probíhat obrazové meditace.
- 3) Duchovní obnova - řeší otec Janáček.
- 4) Rorátní mše svaté budou v adventní době každou sobotu v 7:00 v kostele Sv. Rodiny, v neděli adventní mše s rorátními písněmi. Možnost rorátních bohoslužeb v kapli sester bude od pondělí do pátku od 6 hod.
- 5) Svěcení věnců se bude konat v sobotu při večerní mši svaté před 1. adventní nedělí a při bohoslužbách na 1. neděli adventní. Děkujeme Kláře Dražilové, že již několikátým rokem připravuje adventní věnec do kostela sv. Martina.
- 6) J. Klápště zařídil donášku MN pí Češkové na základě její žádosti.
- 7) Živý Betlém bude probíhat až na Tři Krále v neděli 6. 1. Původní termín 22. 12. byl zrušen z důvodu příprav na svátky. D. Žofák bude jednat ve věci zajištění koní.
- 8) David Žofák přednesl dopis od J. Veselého týkající se udělování řádu Sv. Martina. Dohodli jsme se, že letos řád udělen nebude a příští rok se řád udělí, budou-li navrženi kandidáti.
- 9) D. Žofák přednesl problém likvidace posekané trávy u Martina. Zjistí, kam by se tráva dala vyvážet.
- 10) P. Suchel upozornil na řešení změny pojišťovny kostela Sv. Martina. Je potřeba nejprve vypovědět stávající smlouvu. Zařídí P. Suchel a otec Janáček

Příští setkání PR proběhne ve čtvrtek 13. 12. 2012.

téma: MARIÁNSKÝ SLOUP

Vzhledem k tomu, že se v našem měsíčníku rozběhla debata o mariánském sloupu, připisujeme zde několik základních informací k tomuto tématu.

Mariánský sloup byl postaven roku 1650 na paměť hrdinného boje Pražanů při obléhání Prahy Švédy v roce 1648. Obyvatelé se tehdy v největší úzkosti modlili u gotického deskového obrazu Panny Marie Rýnecké (asi z. r. 1410). Po skončení obléhání byl sloup postaven jako památník obrany města, ale také konce třicetileté války. Obraz byl uložen a vystaven v duté prostoře ve spodní části architektury sloupu. (...)

Obraz nosil zavěšený na prsou pražský primátor Turek, který se osobně účastnil bojů na nejohroženějších místech. Při strhávání sloupu přijel na Staroměstské náměstí na výzvu jednoho občana V.V. Štech a další dva členové Národního výboru (ten sídlil v té chvíli v Obecním domě), aby zabránili stržení. Jejich snahy byly marné a dav jim odpověděl smíchem. Podařilo se jim jen vyjmout z dutiny soklu obraz P.M.Rynecké a zachránit jej.

Na Staroměstském náměstí stál po staletí pranýř. Na něj bylo v r.1631 při obsazení Prahy Sasy přibito k zneuctění uloupené Staroboleslavské palladium. Mariánský sloup byl postaven záměrně na místě tohoto pranýře 26. září 1650.

Architektura mariánského sloupu byla sekána přímo na Staroměstském náměstí a dokončena 26. září. 30. září byla na sloup osazena socha Panny Marie. Vzhledem k přítomnosti sochy Panny Marie byla dne 17. prosince zbořena šibenice a od té doby už se na Staroměstském náměstí nepopravovalo. Byl to výrazný posun ve vnímání lidského utrpení a zmírnění tehdejších krutých trestů.

Pražský mariánský sloup postavilo město, nikoli katolická církev. Stál na pozemku města a město se staralo o jeho údržbu. Pouze duchovním správcem sloupu byl farář od Matky Boží před Týnem. Proto katolická církev nemůže rozhodovat o obnově a povolení k jeho stavbě žádá od města. (...)

Mariánský sloup byl stržen pátý den naší samostatnosti jako symbol Rakouska a památník bitvy na Bílé Hoře. Tyto nepravdy byly záměrně šířeny již od poloviny 19. století. Konec třistaleté rakouské nadvlády byl oslaven stržením sochy Panny Marie, která není symbolem Rakouska ani Habsburků, ale matkou Ježíše Krista a jako taková je všude uctívána. Dále měly být strhány a do Vltavy shozeny sochy světců z Karlova mostu, především socha sv. Jana Nepomuckého. Ti také neměli s Bílou Horou nic společného. Zabránili tomu místní občané a přivolání čeští vojáci.

převzato z www.marianskysloup.cz

Z WWW.RES CLARITATIS

G. K. CHESTERTON JE VZOREM PRO EVANGELIZACI

Autor nové knihy o G. K. Chestertonovi říká, že tento významný spisovatel 20. století a katolický konvertita je vzorem pro radostnou evangelizaci a může pomoci sjednotit roztráštěný moderní pohled na svět.

„Chesterton je vzorem evangelisty,“ řekl 18. října agentuře CNA předseda Americké Chestertonovy společnosti Dale Ahlquist. Věděl, jak navázat spojení s „prakticky jakýmkoli publikem“.

„Jeho křesťanská láska nikdy nebyla v rozporu s pravdou, o které byl přesvědčen. Vždycky dokázal obojí spojit dohromady,“ řekl Ahlquist.

„To je jedna z velkých slabin současného světa: jsou zde určití lidé, kteří se starají jen o pravdu a správné učení, druhým zase leží na srdci především láska k bližním a milosrdenství, a tyto skupiny nedokáží oba přístupy vzájemně propojit. Chesterton je vždy spojoval.“

Ahlquistova nová kniha „The Complete Thinker: Marvelous Mind of G. K. Chesterton“ vyšla letos v říjnu v nakladatelství Ignatius Press.

Chesterton žil v letech 1874-1936. Pod vlivem své ženy Frances se stal oddaným anglikánským křesťanem. Roku 1922 konvertoval ke katolicismu.

Psal eseje, romány, poezii, divadelní hry, filozofická díla a spisy na obranu křesťanské víry. Je též autorem povídek o Otcí Brownovi. Je znám jako vtipný spisovatel, který rád nalézal pravdu ve zdánlivém paradoxu. Ovlivnil myšlení mnoha konvertitů a spisovatelů.

„Psal o všem,“ řekl Ahlquist. „Má naprosto úžasný, široký záběr.“

Ahlquist řekl, že jeho nová kniha by měla čtenářům pomoci proniknout do „Chestertonova způsobu myšlení“. Snaží se pomoci lidem „myslet konzistentně“ napříč různými obory a životními styly.

„Moderní svět, jak upozorňoval Chesterton, se stal jedním divokým rozvodovým soudem, kde bylo vše odděleno od všeho,“ vysvětluje.

„Oddělili jsme umění od vědy a humanitní vědy od věd exaktních. Oddělili jsme náboženství od politiky a od ekonomie. Očekáváme, že všechny tyto obory budou fungovat ve vlastních vodotěsných odděleních, a už nevidíme, jak do sebe vzájemně zapadají.“

Podle Ahlquista působí Chestertonova komplexnost na tuto situaci jako „protijed“. „Lidé hladoví po pravdě. To, čím se prosadil, byl jeho vtip, jeho radost, jeho dobrota. Právě tohle lidi přitahuje,“ řekl. „Když čtete Chestertona, víte, že jste se setkali s někým, kdo uvažuje správně. Jeho moudrost vás zasáhne. Ale zároveň vás zasáhne i jeho dobrota a radost.“

Ahlquist uvádí v televizní stanici EWTN pořad „G. K. Chesterton: Apoštol zdravého rozumu“. Je spoluzakladatelem Chestertonovy akademie, soukromé katolické střední školy poblíž Minneapolisu ve státě Minnesota.

Je také konvertitou ke katolické víře.

„Byl jsem evangelikálem, než jsem začal číst Chestertona,“ řekl. „Než jsem se nadál, vtáhl mě do katolické církve.“

Ahlquist je zastáncem toho, aby se o Chestertonovi učilo na středních a vysokých školách, protože tento spisovatel je „jedním z největších pokladů anglické literatury“ a „jedním z největších mistrů slova“.

Chestertonovo dílo je „skvělou ukázkou myšlení, z něhož budou mít naši studenti obrovský prospěch“.

Ahlquist řekl, že jeho vlastní kniha má za cíl změnit způsob, jakým lidé „uvažují o myšlení“. Chestertonovy spisy představují „dokonalou a konzistentní moudrost“, která může při vyučování sloužit jako příklad „interdisciplinárního a celistvého myšlení“.

Ahlquist se ve své knize rovněž snaží psát o Chestertonovi tak, jak on psal o jiných lidech – například o svatém Františkovi z Assisi, svatém Tomáši Akvinském a Charlesi Dickensovi.

„Když Chesterton o někom psal, nebyla to standardní biografie,“ řekl Ahlquist. „Používal určité myšlenky a vlastnosti, které s danou postavou souvisejí, a pak je využil jako odrazový můstek k úvahám o důležitějších věcech a vyšších pravdách.“

„Pokusil jsem se napsat chestertonovskou knihu o Chestertonovi, kde jsem využil jeho myšlenky, jeho slova a události z jeho života, abych poukázal na vyšší pravdy.“

Ahlquist rovněž zdůraznil důležitost Chestertonova smyslu pro humor.

„Je skvělé, když se dokážeme smát. Lidé se chtějí smát. A Chesterton vás rozesměje.“

SLAVNOSTI A SVÁTKY V PROSINCI 2012

8. 12. sobota:

Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu – doporučený svátek
18.00 Mše sv., Sv. Rodina

24. 12. pondělí: ŠTĚDRÝ DEN

16.00 Mše z vánoční vigilie s dětmi a rytmickými zpěvy, Sv. Rodina

25. 12. úterý: slavnost NAROZENÍ PÁNĚ – zasvěcený svátek

00.00 Mše sv. „V noci“, Sv. Rodina

9.00 Mše sv. „Ve dne“, Sv. Rodina

18.00 Nešpory, Sv. Rodina

26. 12. středa: svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

9.00 Mše sv., Sv. Rodina

27. 12. čtvrtek: svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty

18.00 Mše sv., sv. Martin, žehnání vína

28. 12. pátek: svátek sv. Mlad'átek, mučedníků

18.00 Mše sv., Sv. Rodina

30. 12. neděle: svátek SVATÉ RODINY Ježíše, Marie a Josefa, PATROCINIUM!

7:45 Mše sv., Sv. Martin

18.00 Mše sv., Sv. Rodina

31. 12. pondělí: sedmý den v oktávu Narození Páně, sv. Silvestra I., papeže

18.00 Mše sv., poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku, Sv. Rodina

1. 1. 2013 úterý Nový rok: Slavnost Matky Boží, Panny Marie – zasvěcený svátek

Světový den modliteb za mír

9.00 Mše sv., Sv. Rodina. Mše přenášena ČR2

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI

KOSTEL SV. RODINY

NEDĚLE – 9 hod

Pondělí – 16 hod

Středa – 16 hod

Pátek – 18 hod

Sobota – 18⁰⁰ (*s nedělní platností...*) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDĚLE – 7⁴⁵

Úterý – 18 hod

Čtvrtek – 18 hod

vydává:

Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6

redakce:

Mgr. David Žofák, MUDr. Marie Svatošová náklad: 160 - 200 ks, náklady na tisk: 2 Kč

uzávěrka:

do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)

kontakty:

P. Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989; david.zofak@tiscali.cz; <http://www.farnostrepy.estranky.cz>

